

[Indenrigsministeren.]

ning af marts 1974, hvor vi foreslog en kommission, men nu laver det om til et udvalg for at få arbejdet gjort hurtigt. Det er besluttet nedsat for 14 dage siden, så jeg kan jo ikke rigtig komme med nogen resultater fra udvalget endnu, og da udvalgets personkreds ikke er endeligt fastlagt, kan jeg heller ikke tillade mig at oplyse på nuværende tidspunkt, hvem der sidder i udvalget. Det skal jeg meget gerne give oplysning om senere.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at en række af de spørgsmål, som er nævnt, naturligvis må indgå i et sådant udvalgsarbejde.

Til hr. Kjærulff-Schmidt vil jeg gerne sige, at jeg har ikke fra denne talerstol sagt, at folketinget ikke kan lovgive, fordi der sidder et ministerielt udvalg. Jeg oplyste, at der sad dette udvalg, og at man gerne ville tage alle disse problemer op.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjærulff-Schmidt) (FP):

Jeg takker for ministerens svar. Nu ligger det i hvert tilfælde fast, at den omstændighed, at der er nedsat en arbejdsgruppe, der arbejder med tilsvarende problemer, vel vanskeligt kan bruges som argument for, at man ikke skulle kunne fremme behandlingen af dette beslutningsforslag, der jo, som det fremgår, er fremsat her i folketinget, lang tid inden den pågældende arbejdsgruppe blev nedsat.

I øvrigt vil jeg blot gerne endnu en gang takke for den principielt positive tilslutning, der er givet til forslaget. Jeg føler mig helt overbevist om, at når vi har afsluttet en saglig udvalgsbehandling af dette forslag, skulle og bør det kunne resultere i, at folketinget gennemfører en lovgivning, så vi kan få lokale folkeafstemninger. Der er et stærkt behov for det rundt omkring i kommunerne, og det vil føles som et virkeligt fremskridt for demokratiet, i det øjeblik en lovgivning kan gennemføres på dette felt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Nu ved jeg godt, at hr. Kjærulff-Schmidt er advokat, og han konstruerer altså et modsætningsforhold til sig selv. Der er forskel på at sige, at dette forslag vil gå naturligt ind i undersøgelserne i udvalgsarbejdet, og så at konstruere, at man dermed har

sagt, at der ikke kan lovgives, fordi der er et udvalgsarbejde i gang; det er der vist ingen, der har sagt noget som helst om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående ophævelse af sambeskatningen [af Bernhard Baunsgaard m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLII. Fremsat 2/4 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det er jo ikke længe siden, vi havde lejlighed til her i folketinget at drøfte problemerne omkring ægtefællers beskatning, og ved den lejlighed var vi også inde på spørgsmålet om en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen. Forhandlingerne drejede sig om regeringens forslag om yderligere særskilt beskatning af gifte kvinder, og det blev fra flere sider fremhævet, at der kun var tale om små skridt. Det er måske ikke så mærkeligt, fordi der jo i forvejen er gennemført særskilt beskatning for vel omkring 90 pct. af de samlede hustruindtægter her i landet. Så er det jo ikke muligt at gå så forfærdelig meget videre, når vi anskuer det ud fra indtægtsbeløbene.

Opindeligt var man af den opfattelse, at det kunne være rimeligt at indføre særskilt hustrubeskatning af arbejdsindtægter og indtægter, der trådte i stedet herfor. Dette mål er jo for længst nået, og det, der nu ønskes, er en særskilt beskatning af formuen og dens afkast.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på de administrative problemer,